

عنوان مقاله:

کاهش اثر بلایا در محله های شهری واجد بافت فرسوده (با به کارگیری تکنیک SWOT) نمونه موردی: محله امامزاده حسن در منطقه هفده تهران

محل انتشار:

دومین همایش مقابله با سوانح طبیعی (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سارا شیراوژن - کارشناس ارشد شهرسازی از دانشگاه هنر اصفهان و کارشناس شهرسازی از دانشگاه

صمد محمدابراهیم زاده سپاسگزار - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری، دانشجوی دکتری معماری دا

خلاصه مقاله:

زلزله برای کلان شهر تهران به عنوان تهدیدی جدی مطرح است. بافت فرسوده میزان آسیب پذیری این شهر را در برابر این تهدید، افزایش داده است. بخش قابل توجهی از شهرهای بزرگ مانند تهران، مشهد و ... ، واجد بافت فرسوده است. فرسودگی موجب ناکارامدی، کاهش کارایی و در نهایت زوال شهری در حوزه کالبدی و عملکردی است و در عین حال فرسودگی بافت، فرصت مداخله ای ایجاد نموده است. که با توجه به خطر پذیری بالای بافت شهری در برابر بحران ناشی از زلزله، اقدامات جدی صورت می گیرد. این پژوهش به دنبال وجوه مشترک در اقدامات بهسازی شهری و مدیریت بحران است. از مهم ترین سوالات این پژوهش عبارتند از: ساماندهی بافت فرسوده با کدامیک از مراحل مدیریت بحران دارای وجه مشترک است؟ آیا می توان مطالعات ساماندهی بافت فرسوده را بامطالعات مدیریت بحران به صورت همزمان انجام داد؟ روش تحقیق، تحلیلی - کاربردی و استقرایی است. ابتدا در حوزه نظری دو مفهوم بافت فرسوده و تئوری های طراحی و برنامه ریزی شهری مورد بررسی و مرور قرار میگیرد. سپس اطلاعات و آمار از سازمان های شهری گردآوری شده و مورد پردازش قرار می گیرد. تحلیل اطلاعات با استفاده از تکنیک SWOT انجام می پذیرد. در پایان نیز پیشنهاداتی برای ساماندهی و توسعه شهری در مقیاس محله ارائه میگردد.

کلمات کلیدی:

بحران ، مدیریت بحران ، زلزله ، تکنیک SWOT ، توسعه شهری ، بافت فرسوده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/31406>

